

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

4.1.1 สภาพทั่วไป

เทศบาลตำบลวงเหนือ อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอดอยสะเก็ดได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลวงเหนือ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งเทศบาลตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเทศบาลตำบลวงเหนือ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5)พ.ศ.2546 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2546 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ตั้ง

ระยะห่างจากอำเภอดอยสะเก็ด ประมาณ 7 กิโลเมตรอาณาเขตติดต่อ

1. ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขตอำเภอพร้าว และอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
2. ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตอำเภอสันทราย เทศบาลตำบลเชิงค้อย
อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
3. ทิศตะวันออกติดต่อกับ เขตเทศบาลตำบลเชิงค้อย อำเภอดอยสะเก็ด
จังหวัดเชียงใหม่
4. ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เขตเทศบาลตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย
จังหวัดเชียงใหม่

เนื้อที่

ประมาณ 125 ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ

เป็นที่ตั้งของเขื่อนแม่กวงอุดมธารา เหมาะสำหรับพื้นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวลักษณะดินส่วนใหญ่เป็นดินดำเหมาะแก่การเพาะปลูกพืช แต่บางแห่งเป็นลักษณะดินลูกรังไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร หมู่บ้านส่วนใหญ่ตั้งอยู่เรียงรายที่ราบใต้เขื่อนแม่กวงอุดมธารา

เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขต เทศบาลตำบลดวงเหนือ จำนวน 10 หมู่ ประกอบด้วย

- หมู่ที่ 1 บ้านป่าสักงาม
- หมู่ที่ 2 บ้านตลาดใหม่
- หมู่ที่ 3 บ้านเมืองวะ
- หมู่ที่ 4 บ้านดวงเหนือ
- หมู่ที่ 5 บ้านหลวงเหนือ
- หมู่ที่ 6 บ้านสันทราย
- หมู่ที่ 7 บ้านช้างน้ำ
- หมู่ที่ 8 บ้านวังธาร
- หมู่ที่ 9 บ้านใหม่ริมคลอง
- หมู่ที่ 10 บ้านทุ่งกอถาน

4.1.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ

การประกอบอาชีพของประชากรในเขตเทศบาลตำบลดวงเหนือ มีดังนี้ อาชีพเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ อาชีพรับจ้างทั่วไป

หน่วยธุรกิจในเขตเทศบาลตำบลดวงเหนือ

- โรงแรม	2 แห่ง	- ปั๊มน้ำมัน	6 แห่ง
- สวนอาหาร	1 แห่ง	- โรงสีข้าว	3 แห่ง
- ร้านขายของชำ	64 แห่ง	- ร้านเสริมสวย	6 แห่ง
- ร้านขายเครื่องดื่ม	2 แห่ง	- ร้านขายยา	1 แห่ง
- ร้านขายรถ	1 แห่ง	- ร้านซ่อมรถยนต์	5 แห่ง

4.1.3 สภาพสังคม

ด้านสวัสดิการสังคม

ตำบลดวงเหนือ มีผู้ได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุงบประมาณเทศบาลตำบลดวงเหนือ จำนวน 128 ราย ผู้คิดเชื้อเพลิง จำนวน 23 ราย และผู้พิการ จำนวน 24 ราย

สรุปผลข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี พ.ศ. 2553

จากการรวบรวมข้อมูล การบันทึกและประมวลผลของแต่ละหมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน สรุปได้ดังนี้ คือ จำนวนครัวเรือนที่จัดเก็บทั้งสิ้น จำนวน 1,514 ครัวเรือน จากครัวเรือนที่ฐานข้อมูลจากทะเบียนราษฎร จำนวน 2,492 ครัวเรือน

หมู่ 1	78	ครัวเรือน	หมู่ 6	172	ครัวเรือน
หมู่ 2	239	ครัวเรือน	หมู่ 7	143	ครัวเรือน
หมู่ 3	117	ครัวเรือน	หมู่ 8	146	ครัวเรือน
หมู่ 4	181	ครัวเรือน	หมู่ 9	102	ครัวเรือน
หมู่ 5	257	ครัวเรือน	หมู่ 10	79	ครัวเรือน

วิสัยทัศน์

“เป็นเทศบาลที่มีความโปร่งใส ประชาชนมีอาชีพและรายได้ทุกครัวเรือน มีความมั่นคงในการดำรงชีพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการศึกษาในระดับสูง ภายได้สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ อากาศดีไม่มีมลพิษ และมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

4.1.4 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลวงแหวน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง และการวางผังเมือง
แนวทางการพัฒนา

- ด้านการคมนาคมขนส่ง ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนา ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเกษตร ประมง และ ปศุสัตว์

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ทางด้านการเกษตร

ประมง และปศุสัตว์

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมแหล่งน้ำและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาและ

บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการบำบัดและจัดการขยะการบำบัดและจัดการมลพิษ

- สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ
- ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสมุนไพร

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนการควบคุมและระงับโรคติดต่อ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาให้แก่ประชาชน
- ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์สืบสานประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

- ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมสวัสดิการและนันทนาการ ส่งเสริม

ความเข้มแข็งชุมชน ป้องกันปัญหาอาชญากรรม

- ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ส่งเสริมสนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน สังคม

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนสนับสนุนการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการ

- จัดเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ด้วยการเพิ่มจำนวนคนที่ได้รับตาม

ศักยภาพ

- สนับสนุนกิจกรรมชมรม อสม. อปพร. อปม. กลุ่มปิ่นจักรยาน แอโรบิก กีฬา เกษตรกรกลุ่มผู้ใช้น้ำ เขาวรณ กลุ่มสตรีแม่บ้านและกลุ่มพลังมวลชนอื่น ๆ

4.1.5 ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

- พัฒนาศูนย์เด็กปฐมวัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอนุบาล ตลอดจนสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับรวมถึงโรงเรียนพุทธศาสนาวินัยศึกษา และธรรมศึกษา
- ให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ดื่มนม และได้รับบริการค่าอาหารกลางวัน ที่โรงเรียนทุกวัน

- จัดทุนการศึกษา เสื้อผ้า สื่อการเรียน (ไอซีที) มาใช้พร้อมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีศักยภาพในการใช้และให้บริการแก่ประชาชนอย่างคุ้มค่า สามารถเชื่อมโยงกับเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการศาสนาทุกศาสนา รักษา และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีท้องถิ่นอย่างเชื่อมโยงกัน เช่น ไทลื้อ เป็นต้น

4.1.6 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ปรับปรุงซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง สาธารณสถาน ถนนหนทาง ขอยในหมู่บ้าน ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและปลอดภัย
- จัดบริการสาธารณูปโภคพื้นฐานให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่
- นำที่สาธารณะมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ชุมชน
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตตำบล
- สร้างและบำรุงรักษาสถานกีฬาประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน

4.1.7 ด้านการเมืองการปกครอง

- ส่งเสริมการปกครองตามหลักธรรมาภิบาล ชี้แจงความต้องการและการมีส่วนร่วมของประชาชน โปร่งใส รวดเร็วมีประสิทธิภาพ
- จัดให้มีการเสริมความรู้ให้กับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
- ปลุกจิตสำนึกข้าราชการ พนักงานให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมในการทำงาน สร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากร นำเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้อำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน

- ขยายสถานที่สำนักงานเพื่อรองรับการบริการประชาชน
- ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อให้บริการแก่ประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
- จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีระบบ รวดเร็ว ได้มาตรฐาน
- อบรมฝึกทบทวนการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย สมาชิก อปพร. ฯลฯ จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.8 ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร ประมง ปศุสัตว์

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุบำรุงดิน สนับสนุนพืชปลอดสารทั้งด้านการผลิต การบริโภค ตลอดจนจัดให้มีตลาดจำหน่ายผลผลิต

- พัฒนาการผลิต และส่งเสริมการผลิตให้ได้มาตรฐาน
- สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ข้าวชุมชน เพื่อให้เกษตรกรได้ใช้ข้าวพันธุ์ดี (ขยายพันธุ์ข้าวเก่า)

และนำสู่การจำหน่ายในรูปผลิตภัณฑ์แปรรูป ส่งกระบวนการวิสาหกิจชุมชน

- ประสานกับหน่วยงานประมง และหน่วยงานอื่นเพื่อสร้างอาชีพให้กับประชาชนแบบยั่งยืน

- จัดให้มีอาสาปศุสัตว์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์
- พัฒนาศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เอื้อประโยชน์ต่อเกษตรกร

4.1.9 ด้านสาธารณสุข

- บริการด้านสุขภาพของประชาชนตั้งแต่ตั้งครรภ์จนถึงผู้สูงอายุ
- ประสานหน่วยงานสาธารณสุขระดับตำบล อสม. เพื่อเป็นเครือข่ายบริการในทุกหมู่บ้าน
- ปรับปรุงศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ให้ได้มาตรฐาน
- ควบคุม ป้องกันและระงับโรคติดต่อทั้งคน สัตว์ และพืช โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สมุนไพร ผสมผสานกับวิทยาการสมัยใหม่

- ส่งเสริมการเฝ้าระวังรักษาสุขภาพ การกีฬา การออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างสม่ำเสมอทุกกลุ่มอายุ

4.1.10 ด้านผังเมือง

- ออกเทศบัญญัติในการควบคุมการปลูกสร้างอาคารบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย
- จัดให้มีร่องน้ำ รางระบายน้ำ เพื่อเชื่อมต่อกับลำเหมืองสาธารณะ ป้องกันปัญหา

น้ำท่วมขังในที่อยู่อาศัย และทางสาธารณะ

- จัดให้มีการขุดลอกคูคลอง ลำเหมือง

4.2 ผลจากการสัมภาษณ์

ประเด็นปัญหาในการสัมภาษณ์นั้นครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้ 1. ทศนคติหรือแนวคิดในการร่วมงานกันในอดีตถึงปัจจุบันซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ได้มีบทบาทในเทศบาลตำบลลงเหนือ 2. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับเทศบาลตำบลลงเหนือ และ 3. อุปสรรคปัญหา ตลอดจนแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาความสัมพันธ์

(1) การบริหารงานของกำนัน ผู้ใหญ่ที่ผ่านมา (สมัยเป็นสภาตำบลลงเหนือ และระยะแรกขององค์การบริหารส่วนตำบล)

บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้นมีมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ก่อนพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลบังคับใช้ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขณะนั้นจะมีฐานะเป็นสภาตำบล และหลังพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3) มีผลบังคับใช้ซึ่งกำหนดให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเวลานี้ส่วนใหญ่จะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอดีตนั้นภายใต้บริบทของกฎหมายที่ต้องการให้รัฐกระจายอำนาจแบบค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากเป็นระยะของการก่อตั้งสภาตำบลหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมโดยเฉพาะกำนันดำรงตำแหน่งประธานสภาตำบลโดยตำแหน่ง ส่วนผู้ใหญบ้านดำรงตำแหน่งคณะกรรมการตำบล นอกจากนี้ในระยะ 4 ปีแรกตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 บังคับใช้ ซึ่งกำหนดให้กำนันดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร และผู้ใหญบ้านดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร โดยตำแหน่งก่อนที่จะยุติบทบาทตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3)

การบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอดีตที่ผ่านมาถูกมองว่าไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากความใหม่ขององค์กรที่เพิ่งก่อตั้ง ความใหม่ของ ผู้เข้ามาดำรงตำแหน่งทั้งประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหารที่ไม่เคยทำงานด้านการบริหารมาก่อนคุ้นเคยอยู่กับการทำงานด้านการปกครองเป็นหลัก โดยในระยะนี้พบว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารงานของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ทั้งด้านระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยทางอำเภอเป็นหน่วยงานกำกับดูแลและให้คำปรึกษา จึงทำให้ต้องเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเพื่อให้เข้าใจงานให้รอบด้าน แต่เนื่องจากงานของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลในเวลานั้นไม่ได้มีภาระหน้าที่

มากมายหลายด้านเหมือนในปัจจุบัน การบริหารงานจึงมีความราบรื่น แนวทางในการทำงานร่วมกันในอดีตจึงมีความเป็นพี่เป็นน้องและเกื้อกูลกัน และยึดถือระเบียบกฎหมายเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ คือ นายประคินฐ์ บัวคำ อดีตกำนันตำบลหลวงเหนือ ปัจจุบันถึงแก่กรรมไปแล้ว โดยกำนันท่านนี้ได้รับเลือกเป็นกำนันเมื่ออายุ 27 ปี รวมอยู่ในตำแหน่ง 26 ปี (ในสมัยนั้นกำหนดให้กำนันดำรงตำแหน่งจนเกษียณอายุ) เป็นบุคคลที่ได้รับการเคารพนับถือเป็นอย่างมากจากประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน มีความเป็นกันเองทั้งกับผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล จึงทำให้ได้รับการเคารพนับถือและความเกรงใจในเวลาเดียวกัน เรียกได้ว่ามีทั้งพระเดชและพระคุณ ในเวลาเดียวกัน ด้วยคุณลักษณะส่วนตัวของกำนัน ประคินฐ์ บัวคำ จึงทำให้การบริหารงานของสภาตำบลในเวลานั้นเป็นไปด้วยความราบรื่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำงานด้านการปกครอง และมีส่วนร่วมในการบริหารสภาตำบลควบคู่กันไปได้เป็นอย่างดี หากมีเหตุไม่เข้าใจ หรือกรณีพิพาท ต่าง ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็มีส่วนเข้าไปไกล่เกลี่ยช่วยเหลือ เช่น การขอที่ดินของชาวบ้านเพื่อขยายความกว้างของถนนในการทำถนนลาดยาง การไกล่เกลี่ยเรื่องร้องเรียน เหตุรำคาญต่างๆ เป็นต้น

ส่วนการเปลี่ยนแปลงตัวผู้ที่จะเข้ามาบริหารจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (ในสมัยเป็นสภาตำบลหลวงเหนือ และองค์การบริหารส่วนตำบลระยะสี่ปีแรก) มาเป็นจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเมื่อครั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหลวงเหนือ และเทศบาลตำบลหลวงเหนือในปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลมาจากพัฒนาการทางด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่มากขึ้น ถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกผู้ที่จะมาบริหารท้องถิ่น ซึ่งที่ผ่านประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลที่จำกัดไม่กว้างขวางเหมือนปัจจุบัน ซึ่งพบว่าการบริหารงานสภาตำบลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังไม่เป็นที่พอใจ และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญด้านการบริหาร เน้นหนักทำงานร่วมกับทางอำเภอในการประสานงานในกับองค์กร หรือหน่วยงานภูมิภาค ซึ่งในเวลานั้นงานด้านการพัฒนาส่วนใหญ่ยังไม่ได้กระจายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหมือนปัจจุบัน มุ่งทำงานด้านปกครอง ประกอบกับข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงทำให้การบริหารงานไม่บังเกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร ตรงกันข้ามกับปัจจุบันที่มีการกระจายอำนาจมากขึ้นประชาชนมีสิทธิในการเลือกนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ตลอดจนการมีงบประมาณในการบริหารงานมากกว่าในอดีต ซึ่งส่งผลคือรูปแบบการให้บริการแก่ประชาชนที่มากขึ้นตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด และนโยบายของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ การบริหารงานซึ่งกว้างขวางครอบคลุมภารกิจหลายด้าน อาทิเช่น โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณสุข ส่งเสริมอาชีพ สวัสดิการ และการบริการสาธารณะ เป็นต้น ฯลฯ แตกต่างจากการบริหารงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในอดีตเนื่องจากงบประมาณในการบริหารมีน้อย

และหน้าที่ของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลในสมัยนั้นจะเน้น โครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ในแต่ละปีหมู่บ้านจะได้รับเพียงงบประมาณสนับสนุนหนึ่งถึงสองโครงการ หรือปีเว้นปีหากงบประมาณไม่เพียงพอ

นอกจากนี้พบว่าระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของผู้บริหารทั้งในสมัยที่ยังเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ และเทศบาลตำบลลวงเหนือในปัจจุบันจะสูงกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยทุกคนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 4 คน คือ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี 2 ท่าน และเลขา นายกเทศมนตรี 1 ท่าน โดยเฉพาะนายกเทศมนตรี เป็นถึงอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนส่วนเลขา นายกเทศมนตรีเป็นครูมาก่อน ในส่วนนี้จึงแสดงให้เห็นถึงคุณวุฒิ และวัยวุฒิ ที่มีความเหมาะสมเพียงพอในการบริหารงานของเทศบาลตำบลลวงเหนือ โดยเฉพาะตัวนายกเทศมนตรีเอง ซึ่งเป็นถึงอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนประจำตำบลมีประสบการณ์ในการบริหารมาก่อน ประกอบกับรูปแบบการทำงานมีการกำหนดเป้าหมายของงานหรือโครงการ โดยเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน ตลอดจนความรวดเร็วตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก โดยเฉพาะด้านการบริการสาธารณะจึงทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าการบริหาร โดยตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งในปัจจุบันมีประสิทธิภาพกว่าการบริหารงานโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอดีตที่ผ่านมา

2) การทำงานร่วมกันในอดีตก่อนที่กำนันผู้ใหญ่บ้านจะยุติบทบาทด้านการบริหารสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ อันเป็นผลจากกฎหมาย

การบริหารงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอดีต (สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล) ก่อนที่จะยุติบทบาทลงตามกฎหมายอย่างน้อย 2 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3) และพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 โดยได้กำหนดไม่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้ามาบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นวิวัฒนาการอีกขั้นของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหากไม่เกิดกระบวนการหรือแนวทางดังกล่าวนี้ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการพัฒนาความเจริญสู่ตำบลอาจจะล่าช้าและชะงักงัน ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอดีตยังไม่มีความรู้ความสามารถ และการศึกษาที่ดีพอในการบริหารงาน อันมีลักษณะแตกต่างจากงานด้านปกครองซึ่งจะคอยรับนโยบายจากทางภาครัฐแต่อย่างใด และงานด้านความมั่นคงในหมู่บ้าน ได้แก่ การไล่เถลยื้อข้อพิพาท การรับรองบุคคล การดูแลสถานที่สาธารณะ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งงานเหล่านี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีความคุ้นเคยและทำได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว แตกต่างจากงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นงานด้านการพัฒนาเป็นหลัก ซึ่งต้องการผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารงาน เช่น ด้าน

โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมอาชีพ ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ฯลฯ เป็นต้น จึงเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างด้านกฎหมายดังกล่าวได้ส่งผลดีต่อการพัฒนาตำบลในภาพรวม เป็นการแยกคนให้เหมาะสมกับงาน คือการแยกงานด้านปกครอง และงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นออกจากกัน

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ ถูกปรับเปลี่ยนอีกครั้งในปี 2543 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามบทเฉพาะกาล ของพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งถือเป็นช่วงแรกของการยุติบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสิ้นเชิง และเปลี่ยนแปลงโดยประชาชนแต่ละหมู่บ้านเลือกตั้งตัวแทนโดยตรงหมู่บ้านละ 2 คน 10 หมู่บ้านรวม 20 คน เพื่อเข้าไปบริหารงาน จากนั้นให้ตัวแทนแต่ละหมู่บ้านเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกฎหมายดังกล่าวสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนมีสิทธิเลือกผู้นำท้องถิ่นโดยตรง และเป็นพัฒนาการของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นพบว่า ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิได้นำไปสู่ความไม่ลงรอย หรือความขัดแย้ง อันเกิดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง อำนาจ ก็คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งแสดงออกไม่ชัดเจนนัก กล่าวคือมิใช่การเปลี่ยนแปลงที่ก่อความขัดแย้งอย่างเป็นรูปธรรม แต่อาจเป็นความรู้สึกไม่พอใจในส่วนส่วนตัวบุคคล ซึ่งในเวลานั้นอาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของความไม่เต็มใจในการมีส่วนร่วมประสานงาน หรือเกิดความค้อยประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ

อย่างไรก็ตามปัญหาความไม่พอใจส่วนบุคคลก็ไม่มีผลต่อการทำงานร่วมกัน เนื่องจาก กำนันตำบลลวงเหนือ ในสมัยนั้น คือ นายประดิษฐ์ บัวคำ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้มีบารมีในตำบล ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านต่างให้ความเคารพนับถือ อีกทั้งได้มีโอกาสมีส่วนในการบริหารงานสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือในยุคแรก โดยท่านได้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และพยายามชี้แจงและสร้างความเข้าใจให้กับ ผู้ใหญ่บ้านในตำบลได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ผู้ใหญ่บ้านบางท่านอาจจะยังไม่สามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงในระยะแรกดังกล่าวได้ จึงแสดงออกมาในรูปแบบของการให้ความร่วมมือ หรือประสานงานไม่เต็มที่ และไม่ได้ให้ความสำคัญกับงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือเท่าที่ควร ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลคาดหวัง มองว่าเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้านเท่านั้น แต่ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในขณะนั้นมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น พิจารณาได้จากการเกิดปรากฏการณ์ที่สำคัญคือ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านเมือจะ ตำบลลวงเหนือ ได้ลาออกจากตำแหน่ง และลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ โดยหวังที่จะเข้าไปทำงานด้านการพัฒนาอีกครั้งในองค์การบริหารส่วนตำบลลวงเหนือ ได้รับเลือกตั้งในที่สุด

ในแง่ของทัศนคติต่อการที่กฎหมายได้ยุติบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลหลวงเหนือ ในเวลานั้นก็ได้มีการต่อต้าน หรือนำไปสู่ขัดแย้งที่ชัดเจนแต่อย่างใด ตามที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้ว และส่วนใหญ่ให้การยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่เดิมจากการทำงานทั้งงานปกครอง และงานพัฒนา ต้องหันมาทำงานด้านการปกครอง ส่วนงานด้านการพัฒนาก็เปลี่ยนแปลงไปเป็นงานอำนวยความสะดวกและการประสานงานแทนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลดีต่อการพัฒนาตำบลในภาพรวม และยอมรับตัวแทนของหมู่บ้าน หรือตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ซึ่งเป็นช่องทางที่เปิดโอกาสให้คนดี มีความสามารถ และเป็นที่ยอมรับของหมู่บ้าน และตำบลเข้ามาบริหาร ส่วนประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับเทศบาลตำบลหลวงเหนือของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่ละคนนั้นก็จะมีน้อยแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถของแต่ละคน และระดับการยอมรับในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลหลวงเหนือ

(3) ประสิทธิภาพการบริหาร และปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงาน

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง ในฐานะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด บทบาทหน้าที่ก็เพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตไม่ว่าจะเป็น รูปแบบการบริหารงาน และการบริหารบุคลากร หรือแม้แต่การให้บริการแก่ประชาชนที่ครอบคลุมภารกิจหลายๆ ด้านนอกเหนือจากด้านโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับการบริหารงานของเทศบาลตำบลหลวงเหนือปัจจุบัน กล่าวได้ว่า นำความการพัฒนาโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานมาสู่ตำบล โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความรู้ความสามารถของตัวนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษามาก่อน มีวิสัยทัศน์ที่ยาวไกล เป็นคนที่กล้าตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกว้างขวางทางสังคม โดยได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อครั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ.2547 – 2550) กระทั่งได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในตำบลเลือกเป็นนายกสมัยที่ 2 คือ นายกเทศมนตรีตำบลหลวงเหนือในปัจจุบัน (พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน) โดยการบริหารงานในปัจจุบันได้สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนมากมาย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านเกษตรและปศุสัตว์ ด้านบริการสาธารณะ สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนดำเนินการต่อเนื่องมาจากการบริหารสมัยเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหลวงเหนือ โดยประสิทธิภาพในการบริหารงานในปัจจุบันสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ในระดับดี นอกจากคุณสมบัติของตัวนายกเทศมนตรีที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นผู้กว้างขวางในวงการนักการเมือง และวงการข้าราชการ ยกตัวอย่างในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกตัดงบประมาณ

เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในประเทศตกต่ำ โดยรัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การบริหารงานของนายก อบิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้จัดทำโครงการไทยเข้มแข็ง ในระยะแรกที่เรียกกันว่า SP 1 ซึ่งในส่วนของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มดำเนินโครงการราวปลายปีงบประมาณ 2552 ในส่วนของเทศบาล ตำบลหลวงเหนือได้รับงบประมาณในส่วนนี้ประมาณ 12 ล้านบาทเพื่อจัดทำโครงการต่าง ๆ ซึ่งถือว่ามากที่สุด ในอำเภอคอสยสะเกิด ในขณะที่บางตำบลได้รับงบประมาณไม่กี่ล้านบาท และบางตำบลไม่ได้รับเลย แตกต่างจากโครงการไทยเข้มแข็งระยะที่ 2 (SP2) ซึ่งจะจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามจำนวนประชากร กล่าวคือ จำนวนประชากรในพื้นที่มีมากก็จะได้รับงบประมาณมาก ในส่วนนี้จึงอาจแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการระดับสูง กับนักการเมืองระดับชาติได้เป็นอย่างดี

นอกจากคุณสมบัติส่วนตัวของนายกเทศมนตรีแล้วความรู้ความสามารถของ ข้าราชการประจำและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลในฐานะผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ถือได้ว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เนื่องจากหากข้าราชการมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานย่อมจะมีความราบรื่น และปราศจากข้อผิดพลาด และก่อให้เกิดการยอมรับในหมู่ประชาชน ส่งผลด้านบวกต่อองค์กรในที่สุด ในทางกลับกันหากข้าราชการประจำและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความสามารถในการและประสบการณ์ปฏิบัติหน้าที่แล้ว การทำงานอาจเกิดข้อผิดพลาดจนก่อให้เกิดภาพลบต่อองค์กร และการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ตลอดจนอาจกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่สำคัญต่อการบริหารงานของเทศบาล คือ การได้รับการประสานงานหรืออำนวยความสะดวกที่ดีจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชน นอกเหนือจากการอำนวยความสะดวกจากสมาชิกสภาเทศบาล (สท.) เนื่องจากบางครั้ง การทำงานที่ปราศจากความร่วมมือ หรือความเข้าใจ โดยเฉพาะจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในฐานะผู้นำท้องที่ ก่อให้เกิดภาวะที่เรียกว่า ทำงานไม่จบ กล่าวคือ เมื่อทำงานสำเร็จ ล่วงแล้วก็จะยังคงปรากฏ การดิเคียน หรือแสดงความไม่พอใจ โดยในส่วนนี้เห็นว่า เกิดจากขาดการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำชุมชน กับทางเทศบาล ซึ่งในส่วนนี้ควรให้ความสำคัญ และการมีความจริงใจในการทำงานร่วมกับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนการเสริมสร้างบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการทำงานร่วมกับทางเทศบาลตำบลหลวงเหนือให้มากยิ่งขึ้น

(4) ความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับเทศบาลตำบลหลวงเหนือ

ความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับเทศบาลตำบลหลวงเหนือ นั้นเป็นการมองความสัมพันธ์ผ่านทัศนคติและแนวคิดของกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา โดยพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

จะกำหนดแนวทางการปฏิสัมพันธ์กับเทศบาลตำบลหลวงเหนือโดยนำลักษณะส่วนตัวของนายกเทศมนตรีมาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการกำหนดความสัมพันธ์ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใด โดยให้เหตุผลว่า การบริหารงานของเทศบาลตำบลหลวงเหนือ ภายใต้การนำของ นายกเทศมนตรีตำบลหลวงเหนือ คนปัจจุบัน แม้จะมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษามาก่อน และมีผลงานในการบริหารงาน และพัฒนาตำบลหลวงเหนือ ถึง 2 สมัย คือ สมัยแรกขณะองค์การบริหารส่วนตำบลหลวงเหนือ และปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหลวงเหนือ แต่ในแง่ความสัมพันธ์กับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลับไม่ค่อยเป็นที่พึงพอใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในตำบล ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1. ในแง่ของความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายกเทศมนตรี มักจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับ นายประดิษฐ์ บัวคำ อดีตกำนันตำบลหลวงเหนือ(ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว)ซึ่งเคยบริหารงานสภาตำบลหลวงเหนือ และองค์การบริหารส่วนตำบลหลวงเหนือในระยะแรกมาก่อนโดยเป็นผู้ที่ได้รับเคารพศรัทธาจากผู้ใหญ่บ้านในตำบลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ส่วนตัวที่เป็นที่อิจฉาเสียใจใจกว้าง มีความเอื้อเฟื้อและมีความเป็นกันเองต่อผู้ร่วมงาน ส่วนนายกเทศมนตรีถูกมองว่ายังไม่มีความเป็นกันเองเท่าที่ควร ในส่วนนี้มีผลต่อความเชื่อมั่น และความจริงใจในการทำงานร่วมกัน

2. ในแง่ของการทำงานร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมองว่า มุ่งเน้นให้ตนทำหน้าที่ประสานหรืออำนวยความสะดวกตามนโยบายของตนเอง และมีทัศนคติต่อการทำงานหรือประสานงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ โดยมักจะให้เจ้าหน้าที่เทศบาลมากำกับ ควบคุมดูแล และมองว่า เป็นความพยายามที่จะเข้าไปแทรกแซงหรือกำหนดรูปแบบการดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของหมู่บ้าน เช่น งานทำบุญประจำปีของหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งหากไม่สามารถสร้างความเข้าใจกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชนได้ซึ่งอาจจะบั่นทอนความสัมพันธ์ อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งตึงเครียดและอคติต่อการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ยังเห็นว่าทางเทศบาลตำบลหลวงเหนือให้ความสำคัญต่อบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฉพาะในส่วนของกิจกรรมหรือโครงการด้านประเพณีและศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณีประชาชนในหมู่บ้านเพื่อร่วมกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ หากเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ทางเทศบาลตำบลหลวงเหนือจะเน้นการทำงานหรือประสานร่วมกันเฉพาะผู้บริหารเทศบาลกับสมาชิกสภาเทศบาล(สท.) เท่านั้น สอดคล้องกับความเห็นประชากรที่ใช้ศึกษากลุ่มอื่น ๆ ที่เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับเทศบาลตำบลหลวงเหนือ ยังไม่ราบรื่นและเป็นที่พอใจเท่าที่ควร ผู้ใหญ่บ้านบางคนไม่เต็มใจที่จะปฏิสัมพันธ์กับเทศบาล โดยมองภารกิจเทศบาลว่าเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาลที่จะต้องทำหน้าที่ประสานหรืออำนวยความสะดวก เท่านั้น หรือแม้กระทั่งการขาดประชุมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หลายท่านในการประชุมร่วมประจำเดือนเทศบาลกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นอีกหนึ่ง

ตัวบ่งชี้หนึ่งซึ่งบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง แต่ในทางกลับกัน ผู้ใหญ่บ้านบางหมู่บ้านได้มีการปรับบทบาทและทำงานร่วมกับเทศบาลตำบลลงเหนือได้ดีขึ้น เนื่องจากหมู่บ้านของคนไม่มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลงเหนือ การประสานงานจะหวังพึ่งพาเพียงสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลงเหนือเขต(สท.เขต) จึงไม่เพียงพอคนในฐานะผู้นำหมู่บ้านจึงพยายามทำงานร่วมกับเทศบาลเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้าน ในขณะที่กลุ่มตัวแทนภาคประชาชน เห็นว่าปัจจุบันเทศบาลตำบลลงเหนือมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาหมู่บ้าน โดยเฉพาะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยการทำงานร่วมกับทางเทศบาลตำบลลงเหนือโดยจะให้ความสำคัญสมาชิก สภาเทศบาล(สท.)ว่าต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักมากกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเห็นว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรทั้งสองขึ้นกับตัวบุคคล คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่ละท่านว่าจะให้ความสนใจกับงาน หรือภารกิจของเทศบาลมากน้อยเพียงใด โดยบางหมู่บ้านผู้ใหญบ้านก็ให้ความสนใจ แต่บาง หมู่บ้านกลับ ไม่ให้ความสนใจใส่ใจเท่าที่ควร ในขณะที่ตัวแทนฝ่ายบริหารเทศบาลตำบลลงเหนือ เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลตำบลลงเหนือกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ในระดับพอใช้ และได้พยายามที่จะปรับความสัมพันธ์ให้ดีขึ้น เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับ ประชาชนในตำบล ประกอบกับทางเทศบาลยังต้องพึ่งพาอาศัยผู้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในหลายๆด้าน เช่น ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การเป็นผู้ประสานงานระหว่างประชาชนในพื้นที่กับเทศบาล ในการจัดประชุมประชาคม และการร่วมกันไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทและข้อร้องเรียนต่างๆ ในขั้นต้น การทำงานร่วมกันปัจจุบันนี้แม้ภาระหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะเน้นงานด้านงานปกครอง และ เป็นเพียงผู้ประสานงานด้านบริหารของเทศบาล แต่ปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มากขึ้น โดยเชิญมาร่วมประชุมประจำเดือนทุกเดือน เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารของทางเทศบาล และจะได้ขอความร่วมมือกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้เจ้าหน้าที่ และ ข้าราชการในเทศบาลตำบลร่วมทำกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์กับแต่ละหมู่บ้านในวาระโอกาสต่าง ๆ ซึ่งเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลตำบลลงเหนือกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านพัฒนาดีขึ้น

5) ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับนายกเทศมนตรีตำบลลงเหนือ

ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับนายกเทศมนตรีตำบลลงเหนือ เป็นอีกปัจจัยที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดทิศทางความสัมพันธ์ โดยพบว่า ความรู้จักหรือ สนิทสนมระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับนายกเทศมนตรี เป็นความรู้จักคุ้นเคยกันโดยทั่วไปเป็น ส่วนใหญ่ อันเนื่องมาจากต้องทำงานร่วมกันหรือประสานขอความร่วมมือ แต่ระดับความสนิทสนม มีความแตกต่างกัน เช่น นายกเทศมนตรีเป็นคนในหมู่บ้านใดก็จะรู้จักคุ้นเคยกับผู้ใหญบ้านหมู่บ้าน นั้นมากกว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านอื่น นอกจากนี้ยังอาจเป็นความสัมพันธ์ในหลายรูปแบบ เช่น

ความเป็นเพื่อนกัน ความเป็นลูกศิษย์อาจารย์ ความเป็นเครือญาติ หรือเป็นผู้ที่เคารพนับถือกันเป็น การส่วนตัวตามตำแหน่งหน้าที่ หรือแม้แต่เป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ตามมารยาทและการอยู่ ร่วมกันในสังคม ได้แก่ การร่วมทำบุญตามโอกาส การแสดงความยินดี หรือแสดงความเสียใจ เช่น งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การแต่งงาน งานศพ งานบุญต่าง ๆ เท่านั้นซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการรู้จัก สนิทสนมกันในฐานะคนในตำบล หมู่บ้านเดียวกัน เหล่านี้ถือเป็นความสัมพันธ์ที่ดีและอบอุ่น เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในหมู่บ้านและตำบล เป็นพื้นฐานนำไปสู่ความเกรงใจ ความไว้วางใจ เชื่อใจ ต่อกันและกัน ซึ่งหากการทำงานร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลลงเหนือกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตั้งอยู่ บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ส่วนตัวแล้วการทำงานก็จะราบรื่น มีส่วนในการลดความไม่ลงรอย หรือความขัดแย้ง เสริมสร้างความไว้วางใจกันและกัน ตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการทำงาน ร่วมกันเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้านและตำบลโดยปราศจากอคติของแต่ละบุคคล

ส่วนการให้การช่วยเหลือ อุปถัมภ์ หรือเอื้อประโยชน์เป็นการส่วนตัว ในประเด็นนี้ พบว่าเป็นเพียงการช่วยเหลือเป็นการส่วนตัวเท่านั้น แต่ไม่ได้อยู่ในฐานะที่ให้การช่วยเหลือหรือ แลกเปลี่ยนผลประโยชน์กันเป็นการส่วนตัวหรือคณะบุคคล และส่วนใหญ่มองว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลไม่ได้รับประโยชน์ เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริมที่ จะต้องปฏิสัมพันธ์กับเทศบาล โดย เช่น การเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ตัวแทนเสนอขายสินค้า ฯลฯ เป็นต้น

(6) ปัจจัยยึดเหนี่ยวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้ทำงานร่วมกับเทศบาลตำบลลงเหนือ

บนพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับเทศบาลตำบลลงเหนือ ซึ่งเป็นไปในลักษณะไม่ราบรื่นนัก อาจเนื่องมาจากการบริหารงานของเทศบาลอาจมีความบกพร่อง ไม่สมบูรณ์หรือไม่เป็นที่พอใจของกำนันผู้ใหญ่บ้านทั้งในด้านการบริหารงาน และความโปร่งใส ในการบริหาร หรือแม้แต่บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในฐานะผู้ทำหน้าที่ประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่ทางเทศบาลตำบลลงเหนือ ซึ่งถูกมองว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ให้ความสำคัญ เท่าที่ควร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ว่าจะพัฒนา ไปในทิศทางใด โดยในมุมมองตัวแทนฝ่ายบริหารของเทศบาลตำบลลงเหนือ โดยนายกเทศมนตรี มองว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคลากรที่ทำงานด้านปกครองในแต่ละท้องที่และไม่ได้อยู่ในกำกับ ดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ๆ แต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทางอำเภอ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจึงไม่มีอำนาจไปบังคับสั่งการใด ๆ เป็นเพียงแต่การขอความร่วมมือ ฉะนั้นการทำงาน ของกำนันผู้ใหญ่บ้านเองบางครั้งอาจจะไม่เป็นที่พอใจ หรือไม่ปฏิบัติตามความต้องการของ เทศบาลได้ทั้งหมด เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอาจจะไม่เข้าใจงานด้านพัฒนาเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม

ในส่วนเทศบาลตำบลลงเหนือในฐานะเป็นองค์กรที่เน้นงานด้านการพัฒนาเป็นหลัก สิ่งที่ต้องการจากแต่ละหมู่บ้านคือ ความร่วมมือจากผู้นำชุมชน โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งถือเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนงานให้เกิดความสำเร็จในการทำงานร่วมกันจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่เข้าใจบริบทของแต่ละหมู่บ้านเป็นอย่างดี ในฐานะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้ต้องทำงานร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คือ การที่ทางเทศบาลให้ความสำคัญกับเป้าหมายของงานเป็นที่ตั้ง และมองว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการทำงานของเทศบาล ตัวนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งตำบล ประชาชนให้ความไว้วางใจและเสนอตนเองมาทำหน้าที่ในการบริหารเทศบาล มีการหาเสียง มีการนำเสนอนโยบายด้านต่าง ๆ ต่อประชาชนตำบลลงเหนือ และยึดถือประโยชน์ของประชาชนในตำบลเป็นที่ตั้งมากกว่าจะคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

ในขณะที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ยังคงต้องปฏิสัมพันธ์หรือทำงานร่วมกับเทศบาลตำบลลงเหนือคือผลประโยชน์ของประชาชนในหมู่บ้านที่จะได้รับ เนื่องจากคนเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลในอดีตมีความเข้าใจในธรรมชาติของการเมือง เห็นว่าในเทศบาลตำบลลงเหนือประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล (สท.) ซึ่งเป็นฝ่ายเดียวกับนายกเทศมนตรีและฝ่ายตรงข้าม(ฝ่ายค้าน)อีกทั้งย่อมมีการต่อรองผล ประโยชน์ระหว่างกลุ่ม การลำดับความสำคัญพื้นที่ในการพัฒนาหรือหมู่บ้านย่อมตอบสนองต่อสมาชิกสภาเทศบาลเป็นฝ่ายเดียวกับนายกเทศมนตรีก่อนเสมอ ซึ่งอาจกระทบทำให้โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อหมู่บ้านจะจก หรือล่าช้ากว่าหมู่บ้านอื่น คนในฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้านย่อมเห็นแก่ประโยชน์ของหมู่บ้านที่จะได้รับจากเทศบาลเป็นสำคัญ การมุ่งหวังให้สมาชิกสภาเทศบาล (สท.) ในฐานะตัวแทนของเขตเลือกตั้งทำหน้าที่จึงไม่เพียงพอ และเป็นไปไม่ได้เพราะบางหมู่บ้านไม่มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเป็นคนในหมู่บ้าน ฉะนั้นการทำงานร่วมกับเทศบาลตำบลลงเหนือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จึงพยายามที่จะไม่แสดงออกซึ่งไม่พอใจต่อด้านนายกเทศมนตรี ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการของทางเทศบาล เพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของหมู่บ้านอันจะสร้างความศรัทธาและความไว้วางใจแก่ประชาชนในหมู่บ้าน ดังนั้นแม้ความสัมพันธ์กับเทศบาลจะไม่ค่อยเป็นไปในทางที่ตนพอใจแต่ก็มองเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

(7) อุปสรรคและปัญหาต่อความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับเทศบาลตำบลลงเหนือ

สถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ผ่านประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงมาอย่างต่อเนื่อง กระทั่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องยุติบทบาทของตนในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกฎหมาย โดยในส่วนของตำบลลงเหนือแม้ไม่ได้

เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือความขัดแย้งอย่างชัดเจนเหมือนบางพื้นที่ แต่ได้เกิดความไม่พอใจเป็นส่วนตัวแก่กันนั้น ผู้ใหญ่บ้านบางท่านในฐานะผู้เสียอำนาจ โดยไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ ปัญหาและอุปสรรคความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย ส่วนหนึ่งเกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองในอดีต และการพยายามช่วงชิงการนำในพื้นที่ทางเมืองท้องถิ่น เช่น การที่คณะผู้บริหารหรือตัวนายกเทศมนตรี มีการสนับสนุนตัวผู้ลงสมัครเพื่อช่วงชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเมื่อเกิดผลแพ้ชนะขึ้นย่อมมีผลกระทบต่อดังกล่าวผู้ลงสมัครหรือตัวผู้ที่ให้การสนับสนุน กล่าวคือเมื่อฝ่ายที่ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้ชนะก็ย่อมเกิดความอคติต่อกันและนอกจากนี้ยังพบว่า ท่านั้น ผู้ใหญ่บ้าน บางหมู่บ้านให้การสนับสนุนตัวผู้ลงสมัครตำแหน่งนายกเทศมนตรี ซึ่งในอดีตผู้สมัครท่านนี้เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านมาก่อน (ปัจจุบันแพ้การเลือกตั้ง) นอกจากนี้ยังให้การสนับสนุนผู้สมัครตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งเป็นประชาชนในหมู่บ้านของตน แต่อยู่คนละกลุ่มการเมืองกับนายกเทศมนตรีคนปัจจุบัน ซึ่งเห็นว่าปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดว่าความสัมพันธ์จะเป็นไปในรูปแบบใด หรือจะพัฒนาต่อไปได้อย่างไร

ปัญหาการทำงานร่วมกันในปัจจุบันขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันกับท่านั้น ผู้ใหญ่บ้าน คือ ท่านั้น ผู้ใหญ่บ้านบางส่วนขาดการยอมรับในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาตำบล นอกจากนี้ยังไม่เข้าในบทบาทหน้าที่ของตนเองมากนัก ซึ่งนอกจากจะต้องทำงานด้านปกครองแล้ว ต้องทำงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นควบคู่ไปในฐานะเป็นผู้ประสานและอำนวยความสะดวก ในด้านการพัฒนากับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อันเกิดจากปัญหาด้านการติดต่อประสานงานกันและความสัมพันธ์ส่วนบุคคลตลอดจนรูปแบบการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกัน เช่น ปฏิบัติงานในพื้นที่บางครั้งไม่ได้แจ้งต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การซ้อนทับกันของบทบาทระหว่างสมาชิกสภาตำบลและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยทั้งสองส่วนนี้ยังไม่เชื่อมประสานกันเท่าที่ควร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลก็ทำหน้าที่ในพื้นที่ควบคู่กับกับการทำหน้าที่ในสภา เมื่อไม่มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนจึงเป็นเหตุผลการทำงานร่วมกันไม่ดีเท่าที่ควร

นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่เกิดขึ้นได้แก่ การที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ได้เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนที่เปลี่ยนไป คือ การทำหน้าที่ในการประสานงานและร่วมอำนวยความสะดวกแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากงานด้านการปกครอง โดยพบว่า ท่านั้น ผู้ใหญ่บ้านขาดความกระตือรือร้น และยังมีอคติในการทำงานร่วมกันที่สำคัญคือ การขาดความจริงใจในการปรับความเข้าใจเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ทั้งจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเทศบาลตำบลลงเหนือ

(8) แนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับเทศบาลตำบลฉวางเหนือ

แนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับเทศบาลตำบลฉวางเหนือเกิดจากความร่วมมือของทั้งสองฝ่าย คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเทศบาลภายใต้การนำของนายกเทศมนตรี ซึ่งต้องให้ความสำคัญต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมากขึ้น เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาตำบลหากปราศจากความร่วมมือแล้วการทำงานของเทศบาลจะยากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันในส่วนของเทศบาลได้กำหนดแนวทางต่างๆ เพื่อปรับปรุงความสัมพันธ์ โดยเน้นการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของเทศบาลให้มากขึ้น ได้แก่ การเชิญกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าร่วมประชุมประจำเดือนกับทางเทศบาลอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการแจ้งข่าวสารต่างๆ กับทางหมู่บ้าน การขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์ การรายงานความคืบหน้าของโครงการก่อสร้างต่างๆ ของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อลดข้อสงสัยในประเด็นต่างๆ ตลอดจนปรึกษาหารือปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ยังกำหนดเป็นนโยบาย ให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของทางเทศบาล เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่บ้าน เช่น การเข้าร่วมทำบุญทุกวันพระในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา การร่วมกิจกรรมงานบุญต่าง ๆ เป็นต้นเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้ดีขึ้นได้ นอกจากนี้ตัวนายกเทศมนตรีปรับเปลี่ยนบุคลิกการแสดง ออกให้มีความเป็นกันเองมากขึ้น ลดทาทิที่แข็งกร้าวพยายามเข้าถึงหรือเข้าใจในตัวคนและองค์กรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งคุณสมบัติส่วนตัวเหล่านี้เป็นสิ่งแรกหรือเบื้องต้นของการมีทัศนคติและมิตรสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แม้จะ ไม่ได้ทำงานร่วมกัน

ประการต่อมาคือ รูปแบบการทำงานร่วมกัน คือ นายกเทศมนตรีปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการทำงานที่ต้องร่วมกับหมู่บ้าน และในส่วนกิจกรรมของหมู่บ้านที่ดำเนินการเองไม่ให้เป็นการชี้นำหรือพยายามกำหนดรูปแบบตามความต้องการของทางเทศบาล ตลอดจนการส่งเจ้าหน้าที่มาคอยกำกับ ดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งก่อให้เกิดความตึงเครียดในการทำงานร่วมกัน โดยหากปรับปรุงทั้งในส่วนของบุคลิกส่วนตัวของนายกเทศมนตรี ตลอดจนรูปแบบและแนวทางการทำงานร่วมกันแล้วจะทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสององค์กรดีขึ้นและยั่งยืนในที่สุดนอกจากการปรับท่าทีและคุณสมบัติส่วนตัวของนายกเทศมนตรีแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ต้องพยายามเข้าใจบทบาทของคนที่เปลี่ยนไป และเข้าใจบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันองค์กรนี้มีบทบาทและหน้าที่หลักในการพัฒนาหมู่บ้านและตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก โดยการเข้ามามีส่วนร่วมกับทางเทศบาลอย่างจริงจังให้มากขึ้น ซึ่งจะทำงานของเทศบาลดำเนินกิจกรรมหรือโครงการประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น

สำหรับแนวทางการปรับปรุงความสัมพันธ์นั้นควรมีการให้ความรู้กับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ตลอดจนทางอำเภอ

ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับบัญชาโดยตรงควรให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจกำหนดเป็นเกณฑ์หรือตัวชี้วัดในประเมินการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การที่เทศบาลส่งเสริมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมกับเทศบาลให้มากขึ้น เช่นเป็นคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการในการศึกษาปัญหา หรือการจัดทำกิจกรรมหรือโครงการของเทศบาล เป็นต้น ซึ่งแนวทางเหล่านี้จะนำไปสู่การเข้าใจบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และส่งผลดีต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรให้ดีขึ้นและมีความยั่งยืนในที่สุด

โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดังกล่าวทำให้ทราบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และภาคประชาชน มีทัศนคติอย่างไรในประเด็นความสัมพันธ์ส่วนตัว และการทำงานร่วมกันขององค์กรทั้งสอง ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ปัญหา และแนวทางปรับปรุงพัฒนาความสัมพันธ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์และสรุปเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับเทศบาลตำบลลวงเหนือต่อไป